

det er det i sager om fuldbyrdet overfaldsvoldtægt, hvis der er tale om et enkelt tilfælde, at straffen skal ligge i niveauet 2 år og 6 måneders fængsel, hvilket er normalstraffen for en fuldbyrdet overfaldsvoldtægt.

Vi mener, at det er rigtigt som samfund meget klart at sige fra over for disse former for udnyttelse af børn, og vi mener faktisk også, at lovforslaget med baggrund i dette i højere grad vil medvirke til at opfylde de intentioner, som vi egentlig allerede tilbage i 2002 opstillede, hvor selve strafferammen blev hævet på det her område. Som jeg har hørt alle ordførerne, har alle været enige i lovforslagets indhold og intentioner, og jeg vil blot komme med nogle få kommentarer til noget af det, nogle af ordførerne har været inde på; bl.a. er der flere ordførere, der har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt og hvorledes de nuværende behandlingstilbud vil kunne fortsætte. Jeg vil sige, at det naturligvis er udgangspunktet, at de skal fortsætte og virke. Der er jo ikke nogen tvivl om, at det ikke er nok at frihedsberøve disse personer, det er af absolut lige så stor vigtighed at sikre, at de pågældende personer rent faktisk bliver behandlet, så de ikke begår de samme forbrydelser, den dag de har afsonet deres straf, og Kriminalforsorgen vil følge området tæt.

Fru Colette L. Brix var inde på spørgsmålet om medicinsk kastration, som er noget, der alene er reserveret til de særlig slemme tilfælde, hvor man kan sige, at det er den sidste udvej. Også på det område har regeringen tilkendegivet, at det naturligvis er noget, vi er indstillet på at se på. Men det, der er vigtigt for mig at få understreget i dag, ikke mindst fordi der har været nogen offentlig debat om det, er, at hvis den medicinske kastration skal virke, således at den pågældende rent faktisk ikke begår overgreb, er det ikke nok at hælde medicin i folk. Man bliver nødt til at følge det op med psykoterapi, der betyder, at man taler med vedkommende og får vedkommende til at forstå, at den måde, vedkommende tænker på oppe i hovedet, ikke er rigtig.

Der er nogle, der har været inde på tankegangen om, at man bare tvangsmæssigt kunne hælde noget medicin i folk, og så ville problemet være løst. Men jeg må sige, at al erfaring viser, at den behandling, der hidtil har været inden for det her område, simpelt hen ikke virker, hvis ikke den kombineres med, at man også taler med den pågældende og får den pågældende til at indse, at det er den pågældende, der er noget

galt med, og ikke barnet. Men jeg er selvfølgelig meget optaget af, at vi sørger for, at de behandlingstilbud, der måtte være, og som rent faktisk virker, bliver foldet ud, og det er da også det, der er baggrunden for, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti har udvidet antallet af pladser til netop at give dette tilbud.

Kl. 16:42

Men jeg vil gerne takke Folketinget for den meget positive behandling, der har været af lovforslaget, og jeg håber, at der, såfremt der er mulighed for det i Folketingets Retsudvalg og i Folketinget, også bliver en mulighed for, at lovforslaget kan få en endelig behandling i Folketinget inden Folketingets sommerferie.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:43

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu er det jo ikke, fordi der er den store uenighed om lige præcis den her sag, men ministeren var inde på til sidst, om vi ligesom skal aftale det og gøre det færdigt i den her folketingssamling. Der er det bare for offentlighedens og historiskrivningens skyld, at jeg så gerne vil have bekræftet i virkeligheden, at i den høringsoversigt, som Justitsministeriet har medsendt det her lovforslag, er der ikke én eneste betænkelighed fra nogen høringspart. Og det kunne så være et argument for, at vi i fællesskab kunne acceptere at gøre det færdigt på den her side af sommerferien.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:43

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at nu kan jeg jo ikke udtale mig på hele befolkningens vegne, men jeg vil sige, at i forhold til de høringssvar, der er kommet ind, har der i hvert fald været en meget positiv tilbagevendende på lovforslaget. Det betyder naturligvis også noget for den udvalgsbehandling, der måtte finde sted, at der ikke har været så mange kritiske bemærkninger i selve høringsperioden.

Men det er jo ikke regeringen, der dirigerer med Folketinget. Det er Folketinget, der selv selvstændigt bestemmer, hvorledes behandlingen af denne sag skal være efterfølgende. Jeg synes bare, at det var på sin plads, ikke mindst da jeg jo også er minister for lov-kvalitet, at gøre op-